

Elmulasztott szavak

Vajda Gábornak

„Pusztulj magyar!” És: „Takarodjatok!”
– fordítottad a durva betonfalra
pingált szerb ákombákomokat.
Olyan volt, mint a vércse karma.
Itt élünk, mondtad keserűen,
de fölnéztél, és kék szemedben
Bácska ege vetett lobot.
Lakótelepi labirintus utcák
vezettek valahova hozzád,
férfigőggel berendezett szobádba,
határtalanná zsúfolt könyvhazádba.
Panasz lobbant vádlón, hiún,
illegális szilvórium
buggyant gyűszűnyi poharakba,
a maró kuruc csakazértis.
Ide tiszta agy kell, pontos szavak,
mondtad, s nem adtad meg magad.
Dolgoztál, hát munkád megőriz,
Habár elmúlt már minden pillanat.

(Magyar Napló, 2008. október)

